

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

niderlandzki

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki
Swipe to change

Jak wnieść sprawę do sądu?

Belgia

1 Czy muszę skierować sprawę do sądu czy istnieje alternatywne rozwiązanie?

Wskazane byłoby częstsze korzystanie z systemu alternatywnych metod rozwiązywania sporów (zob. właściwy arkusz informacyjny).

2 Czy istnieje termin, w czasie którego należy wnieść sprawę do sądu?

Terminy na wniesienie sprawy do sądu zależą od rodzaju sprawy. Odpowiedzi na pytania dotyczące obowiązujących terminów może udzielić adwokat lub wydział odpowiedzialny za udzielanie obywatelom informacji na temat dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

3 Czy powinienem skierować sprawę do sądu w danym państwie członkowskim?

Zob. informacje umieszczone w części „Jurysdykcja”.

4 Jeżeli tak, do którego sądu w tym państwie członkowskim należy się zwrócić, biorąc pod uwagę moje miejsce zamieszkania i miejsce zamieszkania drugiej strony lub inne aspekty mojej sprawy?

Zob. informacje umieszczone w części „Jurysdykcja – Belgia”.

5 Do którego sądu w danym państwie członkowskim powinienem się zwrócić, uwzględniając charakter sprawy i wartość przedmiotu sporu?

Zob. informacje umieszczone w części „Jurysdykcja – Belgia”.

6 Czy mogę wytoczyć powództwo osobiście czy też muszę to zrobić przez zastępcę procesowego, na przykład adwokata?

Zasadniczo zgodnie z art. 728 ust. 1 kodeksu postępowania sądowego strony mogą działać przed sądem osobiście lub być reprezentowane przez adwokata. Z wyjątkiem postępowania przed Sądem Kasacyjnym (art. 478 i 1080 kodeksu postępowania sądowego) strony mogą zatem działać przed sądem powszechnym osobiście i samodzielnie wnieść swój pozew oraz występować we własnej obronie. Sąd może jednak pozbawić stronę takiej możliwości, jeżeli uzna, że strona z racji wzburzenia lub braku doświadczenia nie jest w stanie prowadzić swojej sprawy we właściwy ani całościowy sposób (art. 758 kodeksu postępowania sądowego).

Strony, które nie zdecydują się wszcząć postępowania przed sądem osobiście, mogą skorzystać z usług adwokata.

Osoby prawne, takie jak spółki handlowe, mogą występować tylko osobiście (tj. za pośrednictwem organu uprawnionego do ich reprezentowania) lub mogą być reprezentowane przez adwokata. Osoby prawne nie mogą skorzystać z wyłączeń przewidzianych w art. 728 ust. 2 kodeksu postępowania sądowego. Przepis ten został wyjaśniony w bardziej szczegółowy sposób poniżej.

Zgodnie z kodeksem postępowania sądowego prawo reprezentowania stron przed sądem przysługuje zasadniczo wyłącznie adwokatom. Zgodnie z przepisami art. 440 kodeksu postępowania sądowego do uprawnień adwokata w sprawach, w których obowiązuje przymus adwokacki, należą: prawo do występowania przed sądem, wygłaszania mów oraz reprezentowania osób trzecich. Członkowie Izby Adwokackiej są również jedynymi osobami uprawnionymi do podpisywania pism procesowych (*requêtes unilatérales*), chyba że odpowiednie przepisy stanowią inaczej (art. 1026 pkt 5 kodeksu postępowania sądowego).

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w postępowaniu przed Sądem Kasacyjnym strona musi być reprezentowana przez adwokata posiadającego tytuł adwokata Sądu Kasacyjnego (Advocaat bij het Hof van Cassatie/Avocat à la Cour de cassation). Wymóg ten nie ma zastosowania do powoda cywilnego w postępowaniu karnym (art. 478 kodeksu postępowania sądowego).

W obowiązujących przepisach przewidziano jednak szereg wyłączeń od zasady ustanowionej w art. 728 kodeksu postępowania sądowego, zgodnie z którą strony są zobowiązane do osobistego stawiennictwa na rozprawie lub do skorzystania z usług adwokata w momencie wszczęcia postępowania i w późniejszym okresie (art. 728 ust. 1 i 2 kodeksu postępowania sądowego).

Prawo do reprezentowania strony w postępowaniu obejmuje również prawo do wszczęcia postępowania.

W przypadku postępowania przed sędzią pokoju, sądem gospodarczym i sądem pracy strony mogą być reprezentowane nie tylko przez adwokata, ale również przez swojego małżonka lub krewnego bądź powinowatego, który został umocowany na podstawie pisemnego pełnomocnictwa, które zostało zatwierdzone przez sąd (art. 728 ust. 2 kodeksu postępowania sądowego).

W przypadku sądów pracy (art. 728 ust. 3 kodeksu postępowania sądowego):

pracownik (fizyczny lub umysłowy) jest reprezentowany przez przedstawiciela organizacji reprezentującej pracowników (przedstawiciela związku zawodowego), który został umocowany na podstawie pisemnego pełnomocnictwa. Przedstawiciel związku zawodowego może podejmować wszelkie czynności objęte udzielonym mu pełnomocnictwem w imieniu pracownika, może występować w sądzie i odbierać wszelkie powiadomienia dotyczące postępowania i kwestii związanych z rozstrzygnięciem sporu;

osoby samozatrudnione mogą być również reprezentowane przez przedstawiciela organizacji reprezentującej osoby samozatrudnione w sporach dotyczących praw i obowiązków takich osób lub w sporach dotyczących praw i obowiązków osób niepełnosprawnych;

w sporach dotyczących stosowania przepisów ustawy z dnia 7 sierpnia 1974 r. ustanawiającej prawo do minimalnych środków na utrzymanie oraz w sporach dotyczących stosowania przepisów ustawy organicznej z dnia 8 lipca 1976 r. o publicznych ośrodkach opieki społecznej (*openbare centra voor maatschappelijk welzijn* – OCMV) zainteresowana strona może również skorzystać z pomocy lub być reprezentowana przez przedstawiciela organizacji społecznej reprezentującego interesy osób, o których mowa w tych przepisach.

Poza przywołanymi wyłączeniami istnieje szereg wyłączeń ustawowych w sprawach dotyczących sprawowania pieczy nad dziećmi oraz uprowadzenia dziecka.

Ścisłej rzecz biorąc, dotyczy to spraw wniesionych w oparciu o:

postanowienia Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę obejmujące kwestie związane z powrotem dziecka, przestrzeganiem prawa do opieki nad dzieckiem lub prawa rodzica do utrzymywania kontaktów z dzieckiem lub kwestie związane z wykonywaniem prawa rodziców do kontaktów z dzieckiem przyznanego w innym państwie; oraz postanowienia Europejskiej konwencji z dnia 20 maja 1980 r. o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem oraz o przywracaniu pieczy nad dzieckiem.

W takich przypadkach powód może być reprezentowany przez prokuraturę (art. 1322d kodeksu postępowania sądowego), jeżeli wystąpił z odpowiednim wnioskiem do organu administracji centralnej.

Przebieg procedury służącej ustaleniu, czy dana osoba jest uprawniona do wszczęcia postępowania samodzielnie, czy też musi skorzystać z pomocy adwokata, został pokrótce opisany powyżej. Należy również dokonać rozróżnienia ze względu na sposób, w jaki można wszcząć postępowanie w danej sprawie.

W prawie belgijskim zapewniono możliwość wniesienia sprawy do sądu na różne sposoby. Postępowanie można wszcząć za pośrednictwem wezwania do stawiennictwa przed sądem (*citation*), dobrowolnego stawiennictwa, pisma procesowego składanego zgodnie z zasadą *inter partes* (*requête contradictoire*) lub pisma procesowego zwanego *requête unilatérale* (por. poniżej). Powództwo można wnieść, składając pozew, tj. podejmując czynność prawną w celu ochrony swoich praw. Odbywa się to zazwyczaj w drodze doręczenia wezwania przez komornika sądowego.

Co do zasady powództwo wszczyna się poprzez doręczenie zawiadomienia przez komornika sądowego, w którym wzywa się zainteresowaną stronę do stawienia się przed sądem (art. 700 kodeksu postępowania sądowego). Ta ogólna zasada nie ma zastosowania w przypadku dobrowolnego stawiennictwa, pisma procesowego składanego zgodnie z zasadą *inter partes* i pisma procesowego zwanego *requête unilatérale*.

Poniższe tabele zawierają informacje na temat tego, kto wszczyna postępowanie i czy istnieje przymus adwokacki w zależności od sposobu wszczęcia postępowania.

Osoba wszczynająca postępowanie w zależności od sposobu wszczęcia postępowania:

Tryb wszczęcia postępowania

Osoba wszczynająca postępowanie

Wezwanie do stawiennictwa przed sądem (art. 727–730 włącznie kodeksu postępowania sądowego)

Powód (lub jego adwokat) zwraca się do komornika sądowego o doręczenie wezwania do stawienia się przed sądem.

Dobrowolne stawiennictwo (art. 706 kodeksu postępowania sądowego)

Strony sporu (lub ich adwokaci) stawiają się przed sądem.

Pismo procesowe składane zgodnie z zasadą *inter partes* (art. 1034a–1034e kodeksu postępowania sądowego)

Powód (lub jego adwokat) samodzielnie wnosi pozew.

Pismo zwane *requête unilatérale* (art. 1025–1034 włącznie kodeksu postępowania sądowego)

Powód (lub jego adwokat).

Istnienie przymusu adwokackiego w zależności od sposobu wszczęcia postępowania:

Tryb wszczęcia postępowania

Przymus adwokacki

Wezwanie do stawiennictwa przed sądem

Zastępstwo procesowe możliwe, ale nie obowiązkowe.

Dobrowolne stawiennictwo

Pisemny wniosek o wydanie oświadczenia przez stronę przeciwną

Pismo zwane *requête unilatérale*

Konieczność podpisania pisma procesowego przez adwokata [1]: o ile odpowiednie przepisy wyraźnie nie stanowią inaczej, pismo to może zostać wniesione wyłącznie przez adwokata (art. 1027 ust. 1 kodeksu postępowania sądowego)

Treść pisma procesowego w zależności od sposobu wszczęcia postępowania:

Najczęściej powództwo wytacza się przez przekazanie wezwania do stawiennictwa przed sądem: nie ustanowiono żadnych ograniczeń dotyczących przedmiotu powództwa.

Pismo procesowe składane zgodnie z zasadą *inter partes* (art. 1034a–1034e włącznie kodeksu postępowania sądowego) można złożyć w niektórych przypadkach przewidzianych w ustawie. Najważniejsze przepisy dotyczące wszczęcia postępowania w drodze wniesienia pisma procesowego zgodnie z zasadą *inter partes* zostały zawarte w art. 704, art. 813, art. 1056 pkt 2, art. 1193a, art. 1320, art. 1344a, art. 1371a i art. 1454 akapit drugi kodeksu postępowania sądowego oraz art. 228, 331, 331a, 340f, 487b kodeksu cywilnego (*Burgerlijk Wetboek*).

Przepisy te dotyczą w szczególności:

dobrowolnej interwencji;

określonych transakcji sprzedaży nieruchomości;

świadczeń alimentacyjnych (powództw o przyznanie, podwyższenie lub obniżenie alimentów lub o zniesienie obowiązku alimentacyjnego);

postępowań dotyczących umów najmu/dzierżawy;

rezerwy budżetowej na zajęcia.

Powództwa wytacza się w drodze wniesienia pisma procesowego do sekretarza sądu lub przesyłanego listem poleconym do sekretariatu sądu. Sekretarz sądu wzywa strony do stawienia się przed sądem w dniu wyznaczonym przez sędziego rozpoznającego daną sprawę.

Pismo zwane *requête unilatérale* (art. 1025–1034 włącznie kodeksu postępowania sądowego) może zostać wniesione wyłącznie w przypadkach wyraźnie wskazanych w obowiązujących przepisach, w szczególności w art. 584, 585, 588, 594, 606, 708, 1149, 1168, 1177, 1186–1189 włącznie, 1192 i 1195 kodeksu postępowania sądowego. Pismo to wnosi się również w przypadku braku możliwości wszczęcia postępowania kontradyktoryjnego z uwagi na brak strony przeciwnej.

Dlatego pismo to wnosi się głównie w ramach postępowania jednostronnego, na przykład w sprawach, w których występuje bezwzględna konieczność.

Pismo zwane *requête unilatérale* musi zostać podpisane przez adwokata, chyba że odpowiednie przepisy stanowią inaczej – w przeciwnym wypadku zostanie ono uznane za nieważne.

W związku z powyższym w celu wytoczenia powództwa poprzez złożenie tego pisma procesowego wymagane jest zastępstwo procesowe.

Jeżeli przedmiot sporu wchodzi w zakres właściwości jednego z poniższych sądów, strony mogą skorzystać z dobrowolnego stawiennictwa i mogą dobrowolnie stawić się przed następującymi sądami:

sądem pierwszej instancji;

sądem pracy;

sądem gospodarczym;

sędzią pokoju; lub

sądem policyjnym w przypadku roszczeń cywilnoprawnych.

W przypadku dobrowolnego stawiennictwa strony wnoszące o wydanie orzeczenia w sprawie podpisują oświadczenie zamieszczone u dołu protokołu sporządzonego przez sąd.

Ten tryb postępowania, który jest mniej kosztowny i czasochłonny, można stosować w odniesieniu do wszystkich sporów wnoszonych do rozpoznania przez właściwy sąd.

7 Aby wszcząć postępowanie, do kogo powinienem skierować powództwo: do biura podawczego, do kancelarii sądu czy do innego organu administracji?

Każdy, kto chce wnieść powództwo do sądu, musi skontaktować się z biurem podawczym lub sekretariatem tego sądu.

Jeżeli pismo wszczynające postępowanie to wezwanie do stawiennictwa przed sądem, komornik sądowy dopilnuje, aby wezwanie zostało doręczone, a następnie zwróci się do sekretariatu sądu o wpisanie sprawy na wokandę, okazując oryginał lub, w stosownych przypadkach, kopię doręczonego wezwania (art. 718 kodeksu postępowania sądowego). Sekretariat sądu prowadzi rejestr (wokandę) wszystkich spraw. Wniesienie sprawy na wokandę uznaje się za ważne wyłącznie w przypadku, gdy nastąpi najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień wyznaczony na przeprowadzenie rozprawy, na którą strony wezwano, doręczając im wezwanie. Rejestr ogólny jest publicznie dostępny (art. 719 kodeksu postępowania sądowego). Pozwany może zatem sprawdzić, czy sprawa, w związku z którą został wezwany do stawienia się przed sądem, została wpisana do rejestru ogólnego.

W przypadku dobrowolnego stawiennictwa strony lub ich adwokaci mogą zwrócić się do sekretarza sądu o wniesienie sprawy na wokandę.

W przypadku pisma składanego zgodnie z zasadą *inter partes*: jest ono składane przez powoda lub jego adwokata do sekretariatu sądu w liczbie egzemplarzy odpowiadającej liczbie zainteresowanych stron lub przesyłane sekretarzowi sądowemu listem poleconym (art. 1034d kodeksu postępowania sądowego).

W przypadku pisma zwanego *requête unilatérale*: jest ono wysyłane w dwóch egzemplarzach przez adwokata do sądu, który został wskazany jako właściwy do wydania orzeczenia w danej sprawie. Pismo takie składa się również do sekretariatu sądu (art. 1027 kodeksu postępowania sądowego).

8 W jakim języku należy złożyć pozew? Czy można to zrobić ustnie czy też wyłącznie na piśmie? Czy można przesłać pozew faksem lub pocztą elektroniczną?

Jeżeli chodzi o kwestie językowe, należy wskazać przepisy ustawy z dnia 15 czerwca 1935 r. o językach używanych w sprawach sądowych (opublikowanej w *Moniteur belge/Belgisch Staatsblad* w dniu 22 czerwca 1935 r.). Ustawa ta reguluje kwestie związane z używaniem języków w postępowaniach przed belgijskimi sądami cywilnymi i gospodarczymi.

Zasadniczo język postępowania ustala się stosownie do położenia geograficznego właściwego sądu. Zgodnie z art. 42 ustawy w Belgii wyróżnia się trzy regiony językowe: francuski, niderlandzki i niemiecki. Istnieje również dwujęzyczna konurbacja brukselska (francusko-niderlandzka), którą, do celów stosowania przepisów przedmiotowej ustawy, dzieli się na następujące gminy: Anderlecht, Auderghem, Berchem-Sainte-Agathe, Bruksela, Etterbeek, Evere, Forest, Ganshoren, Ixelles, Jette, Koekelberg, Molenbeek-Saint-Jean, Saint-Gilles, Saint-Josse-ten-Noode, Schaerbeek, Uccle, Watermael-Boitsfort, Woluwé-Saint-Lambert oraz Woluwé-Saint-Pierre.

W niektórych okolicznościach dana sprawa może jednak zostać przekazana do rozpoznania sądowi, przed którym postępowanie przebiega w innym języku. Poza tym, po spełnieniu określonych warunków można wystąpić z wnioskiem o zmianę języka postępowania, co z reguły następuje na jego początku.

Treść powództwa: powództwo wytaczane za pośrednictwem wezwania do stawienia się przed sądem, pisma składanego zgodnie z zasadą *inter partes* lub pisma zwanego *requête unilatérale* musi zostać sporządzone na piśmie i musi spełniać określone wymagania przepisów postępowania. Po wniesieniu sprawy na wokandę ogólną sądu sekretarz sądu sporządza akta sprawy. Akta są przesyłane do sądu, przed który wytoczono powództwo; w przypadku wniesienia odwołania do sądu drugiej instancji lub postępowania przed Sądem Kasacyjnym akta przesyła się również do sekretariatu sądu wyższej instancji. Wniesienie powództwa faksem lub pocztą elektroniczną jest obecnie niemożliwe.

9 Czy istnieją specjalne formularze służące do wnoszenia pozwu, a jeżeli nie, to w jaki sposób należy przedstawić sprawę? Czy są jakieś elementy, które należy uwzględnić?

W ustawie nie przewidziano możliwości skorzystania z gotowych formularzy na potrzeby wszczęcia postępowania. Niektóre informacje należy jednak koniecznie zawrzeć w pozwie; w przypadku ich nieprzedstawienia pozew zostanie uznany za nieważny z mocy prawa.

Wezwanie do stawienia się przed sądem, wniosek składany zgodnie z zasadą *inter partes* oraz wniosek jednostronny muszą spełniać wymogi ustawowe przewidziane w kodeksie postępowania sądowego, w przeciwnym wypadku zostaną uznane za nieważne. Elementy, które należy zawrzeć w wymienionych powyżej pismach, to głównie dane osobowe stron postępowania, przedmiot roszczenia, oznaczenie właściwego sądu oraz termin rozprawy sądowej.

Dlatego też wezwanie do stawienia się przed sądem musi zawierać m.in. następujące informacje (art. 43 i 702 kodeksu postępowania sądowego):

podpis komornika sądowego;

imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania powoda;

imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania lub, w przypadku braku stałego miejsca zamieszkania, aktualny adres osoby, której należy doręczyć wezwanie do stawiennictwa przed sądem;

przedmiot powództwa i krótkie streszczenie argumentów;

oznaczenie sądu, do którego wnosi się powództwo;

dzień, miesiąc, rok i miejsce doręczenia wezwania do stawiennictwa przed sądem; oraz

szczegółowe informacje na temat miejsca, daty i terminu rozprawy sądowej.

Pismo procesowe wnoszone zgodnie z zasadą *inter partes* (art. 1034b kodeksu postępowania sądowego) musi zawierać następujące informacje:

dzień, miesiąc i rok;

imię i nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania powoda oraz, w stosownych przypadkach, tytuł i numer wpisu do rejestru gospodarczego lub handlowego;

imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz, w stosownych przypadkach, tytuł osoby, której należy doręczyć wezwanie do stawienia się przed sądem;

przedmiot powództwa i krótkie streszczenie argumentów;

oznaczenie sądu, do którego wnosi się powództwo;

podpis powoda lub jego adwokata.

Pismo zwane *requête unilatérale* musi zawierać następujące informacje (art. 1026 kodeksu postępowania sądowego):

dzień, miesiąc i rok;

imię i nazwisko, zawód i miejsce zamieszkania powoda oraz, w stosownych przypadkach, imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i tytuł jego pełnomocników procesowych;

przedmiot powództwa i krótkie streszczenie argumentów;

oznaczenie sądu właściwego do rozpoznania powództwa;

podpis adwokata reprezentującego stronę, chyba że odpowiednie przepisy stanowią inaczej.

W przypadku dobrowolnego stawiennictwa przed sądem pierwszej instancji (przed sądem pierwszej instancji, sądem pracy, sądem gospodarczym, sędzią pokoju lub sądem policyjnym rozpoznającym roszczenia cywilnoprawne) sąd sporządza protokół zawierający oświadczenie stron, które zwróciły się o wydanie orzeczenia w danej sprawie. Strony następnie opatrują takie oświadczenie podpisem u dołu strony zgodnie z art. 706 kodeksu postępowania sądowego.

10 Czy należy uiścić opłaty na rzecz sądu? Jeżeli tak, to w jakim terminie? Czy muszę uregulować honorarium adwokata już w momencie wnoszenia pozwu?

W Belgii istnieje obowiązek uiszczenia opłat sądowych. Koszty związane z postępowaniem obejmują w szczególności opłatę skarbową, opłaty za dokonanie wpisu w rejestrze sądowym i opłaty rejestracyjne, koszty i opłaty związane z czynnościami prawnymi oraz opłaty za wydanie odpisu orzeczenia sądowego (art. 1018 kodeksu postępowania sądowego).

Po wszczęciu postępowania powód jest zobowiązany do uiszczenia opłaty rejestracyjnej. Opłaty za dokonanie wpisu w rejestrze sądowym obejmują opłatę za wniesienie sprawy na wokandę, opłatę za sporządzenie odpowiednich pism oraz opłatę za wydanie odpisu pism poświadczonych za zgodność z oryginałem. Zgodnie z art. 1017 kodeksu postępowania sądowego obowiązek pokrycia tych kosztów będzie co do zasady spoczywał na stronie przegrywającej wskazanej w orzeczeniu kończącym postępowanie w danej sprawie. Sąd może odroczyć wydanie postanowienia w sprawie kosztów. W takim przypadku koszty zostaną zasądzone, na wniosek dowolnej ze stron, przez sąd, który wydał wyrok w danej sprawie.

Honoraria adwokackie oraz powiązane z nimi opłaty nie są wliczane do kosztów sądowych. Wysokość takich honorariów jest przedmiotem uzgodnień między adwokatem a jego klientem. Dlatego też każda ze stron jest zobowiązana do pokrycia honorarium adwokata, z którego usług korzysta, oraz do uiszczenia powiązanych z honorariami opłat.

Strona przegrywająca może zostać zobowiązana do pokrycia przewidzianej w ustawie części kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez stronę przeciwną (art. 1018–1022 kodeksu postępowania sądowego). Koszty takie obejmują zryczałtowaną kwotę opłat i oraz honorarium adwokata strony wygrywającej. Kwota takiego honorarium oraz sposób jego obliczania i zasądzania zostały określone w dekrete królewskim z dnia 26 października 2007 r.

11 Czy można zwrócić się o pomoc prawną?

(zob. informacje umieszczone w części „Pomoc prawna”)

12 Od którego momentu powództwo uznaje się oficjalnie za wytoczone? Czy można otrzymać od organów potwierdzenie, że sprawa została wniesiona do sądu w prawidłowy sposób?

Powództwo uznaje się za faktycznie wniesione w momencie wpisania danej sprawy do rejestru ogólnego, nawet w przypadku dobrowolnego stawiennictwa. Powództwa wszczęte na podstawie pisma procesowego zwanego *requête* oraz postępowania w sprawie środków tymczasowych są wpisywane do rejestru spraw szczególnych i ta czynność stanowi o faktycznym wszczęciu postępowania.

Zainteresowane strony nie otrzymują żadnego potwierdzenia, ale mogą zapoznać się z rejestrem ogólnym, aby upewnić się, że dana sprawa została wniesiona na wokandę. Wniesienie sprawy na wokandę nakłada na dany sąd obowiązek wydania orzeczenia.

13 Czy można uzyskać dokładne informacje na temat terminów dalszych etapów postępowania (takich jak termin stawiennictwa w sądzie)?

Jeżeli strona korzysta z usług zastępstwa procesowego, informacje na temat przebiegu postępowania są zasadniczo przekazywane za pośrednictwem adwokata strony. Informacji udziela również sekretariat sądu rozpoznającego daną sprawę. Wezwanie do stawiennictwa przed sądem również zawiera informacje na temat terminu rozprawy sądowej oraz sądu właściwego do rozpoznania danej sprawy.

Na pierwszym etapie udziela się szczegółowych informacji na temat posiedzenia wstępnego.

W przypadku wezwania do stawiennictwa przed sądem komornik sądowy informuje powoda o terminie posiedzenia wstępnego, które stanowi pierwszy etap postępowania.

W przypadku pisma procesowego wnoszonego zgodnie z zasadą *inter partes* lub dobrowolnego stawiennictwa odpowiednich informacji udziela stronom sekretarz.

W przypadku wniesienia pisma zwanego *requête unilatérale* nie przeprowadza się rozprawy. Wnioskodawca może jednak zostać wezwany do stawienia się przed sądem przez sekretarza, jeżeli sędzia będzie chciał zadać mu jakiegokolwiek pytania.

Na drugim etapie przygotowuje się rozprawę główną. Każdej ze stron wyznacza się przewidziany w ustawie termin (art. 747 ust. 1 kodeksu postępowania sądowego) na przedłożenie dokumentów i ustaleń (argumentów i twierdzeń na piśmie). W przypadku niedotrzymania tych terminów sąd może nałożyć sankcje przewidziane w art. 747 ust. 2 kodeksu postępowania sądowego.

Po przygotowaniu rozprawy głównej strony zwracają się o wyznaczenie jej terminu. Termin rozprawy wyznacza się stosownie do obciążenia sądu pracą oraz czasu, jaki można poświęcić na rozpoznanie sprawy. Z uwagi na kwestie proceduralne, jakie mogą pojawić się w niektórych przypadkach (wyceny, przesłuchanie stron i świadków itp.), ustalenie z wyprzedzeniem ogólnego czasu trwania postępowania może okazać się trudne. Wynika to z faktu, że postępowanie może zostać przerwane lub zawieszona, a nawet umorzona w przypadku wystąpienia problemów natury procesowej.

Po zakończeniu rozprawy wygłaszane są mowy końcowe i sąd przeprowadza naradę przed wydaniem wyroku. Zgodnie z przepisami art. 770 kodeksu postępowania sądowego sąd jest zasadniczo zobowiązany do wydania orzeczenia w terminie jednego miesiąca od daty przeprowadzenia narady.

Ostatnia aktualizacja: 12/11/2015

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.